

täisi ensimmäisen luokan tulenarkain nesteiden siirtämisen astiasta toiseen kaduilla ja yleisillä paikoilla lukuun ottamatta ainoastaan erästä Salomonkadun varrella sijaitsevaa aluetta sekä Rautatientoria, sekä ryhdyttyä mainittujen kahden alueen kunnostamista tarkoitaviin toimenpiteisiin ¹⁾, kaupunginvaltuusto päätti ²⁾ hyväksyä kaupunginhallituksen toimenpiteet ja samalla määrätä, että näiltä alueilta luovutettaisiin myyntipaikkoja halukkaille bensiniinmyyjille erityisten tarjousten nojalla; että vuokra-aika oli voimassa yhden kuukauden molemminpuolisin irtisanomisajoin; että vuokramaksu oli vähintään 3,000 markkaa vuosineljännekseltä; että samalle vuokraajalle sai luovuttaa ainoastaan yhden paikan kummaltakin alueelta; sekä että myyntipaikoilla oli noudatettava palotoimikunnan paloturvallisuutta silmälläpitäen antamia erikoismääräyksiä.

4. Kaupungille kuuluvain talojen ja rakennusten käyttämistä määrättyihin tarkoituksiin sekä sellaisten rakennusten teettämistä ja kunnossapitoa koskevat asiat.

Kansakouluhuoneistojen käyttö. Sen jälkeen kun Porthaninkadun ja Toukolan koulutalojen ruotsinkieliset kansakoululuokat syyslukukauden alussa oli siirretty Nielsiäntien varrella olevaan uuteen kansakoulutaloon ³⁾, ensiksi mainitut kouluhuoneistot vapautuisivat. Kaupunginhallitus oli sen vuoksi ottanut harkittavakseen niiden tarkoituksenmukaisimman käytön ja hankkinut tästä asiasta suomen- ja ruotsinkielisten kansakoulujen johtokuntain lausunnot. Tällöin oli ilmennyt, että Vallilan suomenkielinen kansakoulu jo kauan oli toiminut aivan liian ahtaassa huoneistossa ja että tämän kansakoulun alaluokat edullisesti voitiin siirtää Toukolan koulutaloon, että Sedmigradskyn pientenlastenkoulun ja Marian turvakodin säätiön omistamasta Oikokadun talosta n:o 7 suomenkieliselle apukoululle vuokrattu huoneisto niinkään oli liian ahdas, mutta että apukoulu tulisi hyvin toimeen Porthaninkadun koulussa, sekä että ruotsinkielinen apukoulu tarvitsi lisätilaa, jota ei ollut saatavissa Sokeain ystävain Eläintarhassa sijaitsevasta talosta, missä koululla oli käytettävänään vuokrahuoneisto, mutta kylläkin edellä mainitusta Oikokadun varrella olevasta talosta, jonka omistaja oli ilmoittanut olevansa halukas 80,000 markkaan korotetusta vuosivuokrasta edelleen vuokraamaan suomenkielisen apukoulun hallussa siihen asti olleen huoneiston, jossa säätiön kustannuksella suoritettaisiin erinäisiä uudistuksia ja korjauksia.

Tutustuttuaan edellä mainittuun selvitykseen kaupunginvaltuusto päätti ⁴⁾, että Toukolan ja Porthaninkadun kansakoulutalot lukuvuoden 1932—33 alusta luovutettaisiin suomenkielisten kansakoulujen käytettäväksi ja ruotsinkielinen apukoulu samalla siirrettäisiin Oikokadun talossa n:o 7 sijaitsevaan suomenkielisen apukoulun entiseen huoneistoon.

Humallahden vuokra-alueella n:o 56 b olevien rakennusten lunastaminen. Koska Humallahden huvilapalstan n:o 56 b vuokra-aika päättyi joulukuun 31 p:nä ja kaupungin sairaalain hallitus oli ilmoittanut, että kyseisellä alueella olevat rakennukset hyvin soveltuivat ja tarvittiin Kivelän sairaalan uuteen paviljonkiin cttettävien sairaanhoitajattarien asunnoiksi, kaupunginval-

¹⁾ Ks. tämän kert. s. 148. — ²⁾ Kvsto 15 p. kesäk. 28 §; ks. myös Kunnall. asetuskok. s. 109 ja 110. — ³⁾ Vrt. tämän kert. s. 23. — ⁴⁾ Kvsto 25 p. toukok. 11 §.

tuusto päätti ¹⁾ vuokrasopimuksen määräysten mukaisesti lunastaa johtaja E. Pauligin omistamat, edellä mainitulla huvilapalstalla sijaitsevat rakennukset sovitusta 475,000 markan kauppahinnasta, jonka suorittamista varten merkittäisiin määräraha vuoden 1933 menosääntöön. Samalla kaupunginvaltuusto hyväksyi johtaja Pauligin tarjouksen, että rakennukset tyhjennettäisiin jo syyskuun 10 p:nä ehdoin, että kaupunki luopui alueen vuokramaksusta kuluvalta vuodelta, 1,800 markasta.

Erään Lauttasaassa sijaitsevan huvilarakennuksen osto. Kiinteistölautakunnan esityksestä kaupunginvaltuusto päätti ²⁾ 5,000 markalla lunastaa kauppias W. Åbergilta hänen omistamansa, kaupungin maalla Lauttasaassa olevan huvilarakennuksen, koska lautakunta oli sanonut irti huvilaluokan vuokrasopimuksen ja rakennus osin hyvin soveltui Lauttasaaren länsiniemekkeellä olevan kaupungin kansanpuiston järjestysmiehen vartiohuoneeksi, osin voitiin vuokrata yksityisille. Rakennuksen kauppahinta ja sen 5,000 markaksi arvioidut korjauskustannukset oli suoritettava Kiinteä omaisuus nimiseen pääloukkaan merkityistä valtuuston käyttövaroista.

Teurastuslaitoksen lämpökeskus. Kaupunginvaltuuston määrättyä ³⁾, että teurastamon lämmöntarve oli tyydytettävä sähkölaitoksesta rakennettavan kaukohoiryjohdon avulla, sähkölaitos oli tarkemmin tutkinut tämän päätöksen toteuttamismahdollisuuksia ja silloin myöskin tutustunut muihin lämmönsiirtojärjestelmiin. Viime vuosina oli näet ylipaineisen kuumaveden välityksellä tapahtuva lämmönsiirto saanut laajan käytännön niiden teknillisten etujen takia, joita sillä oli verrattuna höyrylämpöjohtoon. Kuumavesijohdon hankintakustannukset olivat kuitenkin hyvin suuret, teurastuslaitokselle 1,700,000 markkaa, höyrykaukojohdon kustannusten supistuessa 1,200,000 markkaan. Jälkimmäisellä järjestelmällä oli varjopuolena, että annettun höyrylämmön mittaaminen oli varsin epätarkkaa ja lämmönmyynti yksityisille kuluttajille senvuoksi vaikeata, ja se teki välttämättömiksi n. s. vedenerottajat, joiden käyttö vaati alinomaista hoitoa ja aiheutti huomattavaa lämmön ja veden hukkaa. Molemmat järjestelmät olivat laaditun ottaen huomioon, että lämpöjohtosta tuli voida jakaa lämpöä muillekin laitoksille kuin teurastamolle, mutta sähkölaitoksen eri teollisuusyrityksille y. m. lämmönkuluttajille tekemään tiedusteluun oli ainoastaan yksi tilaaja vastannut myönteisesti. Kaupungin tekniikkalaitosten hallitus lähetti kaupunginvaltuustolle sähkölaitoksen yksityiskohtaisen selvityksen puheena olevasta kysymyksestä ja yhtyi laitoksen ehdotukseen, että höyrykaukojohdon rakentamissuunnitelmasta luovuttaisiin ja teurastuslaitokselle sen sijaan järjestettäisiin oma lämpökeskus. Sen hankintakustannukset olisivat 50 % alemmat kuin kuumavesijohdon ja siihen kuuluvan pumppulaitoksen, jota paitsi vuosikustannukset olisivat tuntuvasti pienemmät. Oma lämpökeskus tarjosi sitäpaitsi suuremman käyttövarmuuden. Sitä järjestettäessä voitiin käyttää erästä höyrykattilaa, joka oli poistettu sähkölaitoksen kattilahuoneesta, koska sitä uuden höyrykattilasetuksen tultua voimaan ei saanut käyttää 13 kilon ylipaineella. Tämä kattila sopi kuitenkin erittäin hyvin teurastamon tarpeisiin ja se voitiin helposti jakaa kahdeksi toisistaan riippumattomaksi kattilaksi, joista toinen olisi tarpeellisenä varakattilana. Kattila oli kuoletettu romuarvoonsa, joka oli 99,240 markkaa, mikä määrä olisi suoritettava sähkölaitokselle korvaukseksi, mutta ainoastaan kattila-

¹⁾ Kvsto 25 p. toukok. 6 §. — ²⁾ S:n 15 p. kesäk. 13 §. — ³⁾ Ks. v:n 1930 kert. s. 33—35.

huoneen ja savutorven rakentaminen aiheuttaisi kaupungille suoranaisia kustannuksia, jotka hallitus arvioi 850,760 markaksi.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto kumoten marraskuun 12 p:nä 1930 tekemänsä päätöksen teurastuslaitoksen lämmöntarpeen tyydyttämisestä sähkölaitoksesta rakennetun höyrykaukojohdon avulla päätti ¹⁾, että teurastuslaitokselle rakennettaisiin oma lämpökeskus ja siihen siirrettäisiin eräs sähkölaitoksesta vapautuva 380 m³:n kattila, josta tälle laitokselle suoritettaisiin 99,240 markan korvaus teurastuslaitoksen rakennusmäärärahasta.

Kallion paloasema. Kaupunginvaltuusto hyväksyi ²⁾ kaupungin yleisten töiden hallituksen toimesta laaditut Kallion paloaseman pääpiirustukset.

Kaupunginvaltuuston istuntosalin akustiikka. Sitten kun oli selvitetty, että kaupunginvaltuuston istuntosalin epäedullista akustiikkaa voitiin parantaa ripustamalla ääntä vaimentavia verhoja sopiviin paikkoihin saliin, valtuusto päätti ³⁾ myöntää mainittuun tarkoitukseen sekalaisiin menoihin varauksista käyttövaroistaan 50,000 markkaa.

Kaupungintalon puhelinkeskus. Kaupungin yleisten töiden hallituksen ilmoitettua, että käytettävissä olevat määrärahat eivät riittäneet kaupungintalon puhelinkeskuksen laajentamiseen valtuuston päätöksen mukaisesti, kaupunginvaltuusto päätti ⁴⁾ oikeuttaa hallituksen ylittämään kaupungintalon ja virastotalon virastohuoneistojen sisustamismäärärahaa riittävällä määrällä, 259,472: 40 markalla.

Poliisilaitoksen huoneistojen korjaukset. Poliisilaitoksen virkapukuvaraston säilytyshuoneen sisustamiseen myönnettiin ⁵⁾ 15,824 markan määräraha, kahden vartiohuoneen, satulasepäntöypajan ja hevosten kengitysvajan sisustamiseen 44,845 markkaa, Sofiankadun talon n:o 3 kylkirakennuksessa olevien koppien kunnostamiseen sekä lämpöjohtojen asettamiseen tähän rakennukseen 124,800 markkaa, arkistohuoneen sisustamiseen Sofiankadun talon n:o 4 kellariin 57,000 markkaa, etsivän osaston kuulusteluhuoneen sisustamiseen 11,300 markkaa sekä Sofiankadun tontin n:o 3 pihamaan asfalttoimiseen 35,100 markkaa, kaikkiaan 288,869 markkaa, maksettavaksi ennakkona kaupunginkassasta kuluvana vuonna ja aikanaan merkittäväksi vuoden 1933 menosääntöön.

Kallion kansakoulun elokuvaesityssali. Koska filmiteknillinen lautakunta ja poliisiviranomaiset olivat vaatineet, että Kallion kansakoulutalon elokuvaesityssalin näyttämön vastainen seinä voimassa olevain määräysten mukaisesti oli rakennettava tiilistä ja vähintään 30 sm:n vahvuiseksi tai rautabetonista vähintään 10 sm:n vahvuiseksi, kaupunginvaltuusto päätti ⁶⁾ osoittaa Opetus- ja sivistyslaitokset nimiseen pääluokkaan sisältyvistä käyttövaroistaan 3,000 markkaa kyseisen seinän rakentamiseen rautabetonista.

Nilsiantien kansakoulutalon sisustaminen. Ruotsinkielisten kansakoulujen johtokunta oli lähettänyt valtuustolle Nilsiantien kansakoulutalon sisustamista koskevan ehdotuksen, jonka mukaan tästä aiheutuvat kustannukset jaettaisiin kahdelle siten, että kuluvana vuonna sisustettaisiin kaikki huoneet paitsi kahta luokkahuonetta, yhtä käsityösalia, koko koulukeittolaryhmää, laboratorihuonetta ja kirjastohuonetta, kustannuksin, jotka oli arvioitu 400,000 markaksi edellyttäen, että Porthaninkadun

¹⁾ Kvsto 23 p. maalisk. 7 §. — ²⁾ S:n 16 p. marrask. 8 §; ks. myös v:n 1930 kert. s. 24. — ³⁾ Kvsto 15 p. kesäk. 20 §. — ⁴⁾ S:n 20 p. tammik. 19 §. — ⁵⁾ S:n 15 p. kesäk. 18 §. — ⁶⁾ S:n 7 p. jouluk. 24 §.

ja Toukolan kansakouluista siirrettiin kaikki käyttökelpoinen kalusto ja opetusvälineistö uuteen kansakoulutaloon. Sen johdosta ja kaupunginhallituksen huomautettua, että hankintaohjelmaa jonkin verran voitiin supistaa ja hankintakustannuksia vähentää tilaamalla suurempi osa kalustosta työlaitoksesta, kaupunginvaltuusto päätti ¹⁾ myöntää Opetus- ja sivistyslaitokset nimiseen pääluokkaan merkityistä käyttövaroistaan 335,000 markan määrärahan Nilsiäntien varrella sijaitsevan ruotsinkielisille kansakouluille luovutetun koulutalon sisustamiseen.

Humallahden huvila-alueen rakennusten korjaaminen. Äskettäin ostettujen ²⁾ Humallahden huvila-alueella olevien rakennusten kuntoonpanemista varten kaupunginvaltuusto myönsi ³⁾ 48,000 markan määrärahan sekalaisten menojen pääluokkaan sisältyvistä käyttövaroistaan.

Kaupungin kiinteistöjen palovakuuttaminen. Komitea, jonka rahatoimikamari oli asettanut ⁴⁾ valmistelemaan kysymystä kaupungin palovakuutusjärjestämisestä, oli tehtävänsä suorittettuaan esittänyt kantansa ja ehdotuksensa lokakuun 30 p:nä 1931 päivätyssä mietinnössä ⁵⁾, jossa ensiksi tehtiin selvää puheena olevan asian järjestämisestä useissa koti- ja ulkomaisissa kaupungeissa. Tästä selonteosta ilmeni, että eräät kaupungit olivat jättäneet kunnan omaisuuden vakuuttamatta, että muutamat, varsinkin pienet kaupungit, olivat ottaneet tavalliset palovakuutukset jossakin palovakuutusyhtiössä, toiset taas ryhtyneet itse- eli omavakuutukseen tai yhteisesti toisten kuntain kanssa ottaneet itse vastatakseen toistensa omaisuuden palovakuuttamisesta. Kysymystä valmisteltaessa komitealla sitäpaitsi oli ollut käytettävänä kaksi lausuntoa, joista toisen oli antanut vakuutusylikarkastaja O. Hallstén, toisen vakuutusjohtaja J. Bärlund.

Helsingin kaupungin omaisuus oli palovakuutettu eri yhtiöissä, pääasiallisesti Kaupunkien yleisessä paloapuyhdistyksessä ja Suomen teollisuudenharjoittajain keskinäisessä paloapuyhdistyksessä. Heinäkuun 1 p:nä 1931 vakuutetun kiinteän omaisuuden arvo oli 448,883,957 markkaa, siitä 192,268,912 markkaa vuodeksi ja 256,615,045 markkaa ainaiseksi vakuutettua omaisuutta. Tämän omaisuuden vakuutusmäärät nousivat vastaavasti 230,982,790 ja 177,797,860 markkaan ja vuosimaksut edellisessä ryhmässä 322,413: 54 markkaan. Teknilliset laitokset olivat paria poikkeusta lukuunottamatta vuosivakuutetut, samoin kiinteistötoimiston maatalousosaston ja lastensuojelulautakunnan hallintoon kuuluvat kiinteistöt. Yleensä rakennukset olivat vakuutetut yli sen arvon, joka niille oli pantu viimeisessä arvioinnissa, mutta oli myös useita rakennuksia, joiden vakuutussumma oli huomattavasti pienempi tätä arvoa. Vuosien varrella maksetut vakuutusmaksut olivat monin kerroin ylittäneet samoina vuosina saadut vahingonkorvaukset mikä osaksi johtui siitä, että vakuutusyhtiöt luokitellessaan maksujen määräämistä varten vastuittensa laatua eivät ottaneet huomioon, miten tuntuvasti tehokas palolaitos ja vesijohto sekä se seikka, että kiveä yleisesti käytettiin rakennusaineena, olivat vähentäneet palonvaaraa, mutta pääasiallisesti siitä, että itse vakuutusmenetelmä jälleenvakuutuksineen aiheutti suuria kustannuksia. Ajanpitkään kävisi siten palonvaaran pitäminen omalla vastuulla melkoista huokeammaksi, vaikkakin kustannukset silloin jakautuisivat hyvin epätasaisesti eri vuosille sen mukaan, milloin palovahinkoja sattui ja miten suuria kulloinkin. Vakuuttamista olisi niin ollen käytettävä ainoastaan sikäli kuin vahinkojen epätasaisuus aikaansaisi häiriöitä vakuuttajan taloudessa.

¹⁾ Kvsto 13 p. huhtik. 17 §. — ²⁾ Ks. tämän kert. s. 21—22. — ³⁾ Kvsto 7 p. jouluk. 23 §. — ⁴⁾ Ks. v:n 1928 kert. s. 276. — ⁵⁾ Kvston pain. asiakirj. n:o 17.

Arvosteltaessa Helsingin kaupungin palovakuutuksentarvetta oli otettava varteen, että kaupungin omistamat rakennukset olivat niin monena erillisenä vakuutus- eli vaarayksiönä, että kaupunki voi pitää huomattavan osan niiden palonvaarasta omalla vastuullaan. Koska kaupungin talousarvio nousi n. 600 milj. markkaan, oli ilmeistä, ettei varsin suurikaan palovahinko voinut vaikuttaa häiritsevästi sen talouteen. Komitea ehdotti sentähden, että loppuun maksetut ainaiset palovakuutukset pidettäisiin edelleen voimassa ja että vasta osaksi maksetuista ainaisista vakuutuksista ryhdyttäisiin neuvotteluihin asianomaisen vakuutusyhtiön kanssa vakuutussumman alentamisesta suoritettuja maksueriä vastaavaksi; että vuosivakuutuksista pidettäisiin edelleen voimassa vain ne, jotka koskivat vähintään 10 miljoonaa markkaan tai sen yli nousevia vaarayksiöitä, varsinkin mikäli oli puhe teknillisistä laitoksista, ja että kaupunki silloinkin pitäisi samasta vaarayksiöstä omalla vastuullaan enintään 10 milj. markkaa; sekä että kaupungin muu omaisuus voimassa olevien vakuutusten voimassaoloajan päätyttyä jätettäisiin palovakuuttamatta.

Kaupunginhallitus lausui mietinnön johdosta, että Kaupunkien yleinen paloapuyhdistys, jossa suurin osa kaupungin loppuunsaorittamattomista ainaisista vakuutuksista oli otettu, oli ilmoittanut, että milloin ainoastaan osa ainaisen vakuutuksen maksuista oli suoritettu, ei ollut edullista alentaa vakuutusmäärää niin, että se vastasi näitä jo suoritettuja maksuja, koska vakuutuslaitoksen täytyi ottaa huomioon korkeamman vakuutuksen voimassa ollessa jo kantamansa suurempi vastuu. Uusi alennettu vakuutusmäärä tulisi sen vuoksi olemaan tuntuvasti pienempi verrattuna alkuperäiseen vakuutusmäärään kuin maksettu vakuutusmaksu oli verrattuna koko vakuutusmaksuun. Vakuutusmäärän alentamista yhtiö ei voinut toimittaa sääntöjään muuttamatta, ja asiallisestikin ehdotuksen toteuttaminen kävisi vaikeaksi, koska yhdistys myöntäessään vakuutuksen oli vienyt koko vakuutusmaksun rahastoon.

Niin ollen ja koska lähivuosina loppuun suoritettavat vakuutusmaksut olivat verraten pieniä, kaupunginhallitus samoin kuin yleisten töiden hallituksenkin oli sitä mieltä, että voimassa olevat ainaiset vakuutukset oli suoritettava loppuun, varsinkin koska kaupunki vakuutuksenottajana oli sitoutunut asianmukaiset vakuutusmaksut aikanaan suorittamaan, joten komitean ajattelema menettely ei käynyt päinsä tehtyjä sopimuksia purkamatta.

Muuten kaupunginhallitus voi pääasiallisesti yhtyä komitean ehdotukseen. Hallituksesta tuntuu kuitenkin tarpeelliselta lisätä siihen sellainen varaus, että 10 miljoonaa pienemmätkin vastuut voitiin vakuuttaa, milloin se erikoisen suuren tulenvaaran vuoksi tai muusta syystä katsottiin tarpeelliseksi; toisaalta oli varattava mahdollisuus jättää 10 miljoonaa suuremmatkin vastuut kokonaan vakuuttamatta tai pitää niistä kaupungin vastuulla enemmän kuin tämä määrä, milloin vastuu vähäisen tulenvaaran vuoksi tai muusta syystä harkittiin erikoisen vaarattomaksi. Komitean ehdotuksen toisen ponnien rajoittaminen koskemaan vain teknillisiä laitoksia oli kaupunginhallituksen mielestä tarpeetonta, koska hyvin voitiin ajatella muitakin laitoksia, jotka tulenvaaran suhteen olivat täysin verrattavissa mainittuihin laitoksiin.

Kaupungin omaisuuden palovakuuttamista koskevien kysymysten käsittelyn yhdenmukaistamiseksi olisi tarkoituksenmukaista keskittää niiden ratkaisuvallta kaupunginhallitukselle. Tämän tulisi palovahinkojen kiireellisiä korjauksia varten saada käytettäväkseen vuotuinen määräraha, jonka asian

luonnosta johtuen tulisi olla siirtomääräraha, jotta vuoden lopulla sattuvista korjauksista maksettavat laskut voitaisiin suorittaa seuraavana vuonna.

Tutustuttuaan asiasta esitettyyn selvitykseen kaupunginvaltuusto täysin kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti päätti ¹⁾, ettei kaupungin kiinteää omaisuutta siitä lähtien palovakuutettaisi lukuun ottamatta kuitenkin vaaraksiöitä, joiden omaisuusarvo oli 10 milj. markkaa suurempi, mutta että kaupunki näistäkin kaupunginhallituksen harkinnan mukaan voi pitää omalla vastuullaan enintään 10 milj. markkaa;

oikeuttaa kaupunginhallituksen poikkeamaan edellisessä ponnassa lausutusta yleisestä periaatteesta, milloin hallitus erityisen suuren tai suhteellisen pienen tulenvaaran takia tai muusta syystä harkitsi siihen olevan aihetta;

velvoittaa lautakunnan tai viraston, jolla oli kiinteää omaisuutta hoidettavanaan, aina aikanaan tekemään kaupunginhallitukselle esityksen tämän omaisuuden palovakuuttamisesta;

pysyttää edelleen voimassa jo otetut ainaiset palovakuutukset, joiden vakuutusmaksuista osa oli maksamatta, ja suorittaa niistä vakuutusmaksut sopimusten mukaisesti; sekä

merkitä vuoden 1933 talousarvioon 200,000 markan siirtomäärärahan kaupunginhallituksen käytettäväksi sattuvien tulipalojen aiheuttamien korjausten suorittamiseen.

5. Muut kaupungin kiinteää omaisuutta koskevat asiat.

Vesijohdon uusiminen. Koska X kaupunginosan korttelien n:ot 274 ja 282 luoteisrajaa pitkin kulkevassa kadussa olevan vesijohdon uusiminen siellä suoritettujen katutöiden yhteydessä oli katsottu välttämättömäksi, kaupunginhallitus oli valtuuttanut vesijohtolaitoksen panemaan työn käyntiin. Kaupunginvaltuusto hyväksyi ²⁾ tämän toimenpiteen samalla päättäen merkitä vuoden 1933 menosääntöön tätä tarkoitusta varten 190,000 markan määrärahan, jonka vesijohtolaitos sai ennakolta käyttäjä jo kuluvana vuonna.

Määräraha vesi- ja viemärijohdoja varten. Sitten kun Oma asunto-osakeyhtiö, joka omisti kaksitoista Käpylän kortteleissa n:ot 860 ja 869 sijaitsevaa kahden perheen taloa, oli anonut, että kaupunki laskisi vesi- ja viemärijohdot, joihin yhtiö saattoi yhdistää kiinteistönsä, kaupunginvaltuusto päätti ³⁾ osoittaa yleisten töiden pääluokkaan merkityistä käyttövaroistaan 54,000 markkaa viemärijohdon laskemiseksi Turjan- ja Marjatanteiden väliseen osaan Tursontietä sekä merkitä vuoden 1933 talousarvioon vesijohdon laske-
miseksi samaan tiehen 43,000 markan määrärahan, joka vesijohtolaitos oikeutettiin käyttämään ennakolta kuluvana vuonna.

Määräraha kaasujohtoa varten. Koska Josafatin- ja Sturenkatujen tasointus Helsingin- ja Kirstinkatujen välillä oli edistynyt niin pitkälle, että kadut kesän aikana voitiin päällystää, kaupunginvaltuusto kaasujohtojen laskemisesta kadun päällystämisen jälkeen aiheutuvien tuntuvien lisäkustannusten välttämiseksi päätti ⁴⁾ merkitä vuoden 1933 talousarvioon 35,000 markan määrärahan kaasujohdon asentamiseksi Helsingin- ja Kirstinkatujen väliseen osaan Sturenkatua ja samalla korttelin n:o 354 a länsipuolella olevaan kujaan,

¹⁾ Kvsto 16 p. marrask. 7 §. — ²⁾ S:n 16 p. marrask. 12 §. — ³⁾ S:n 4 p. toukok. 10 §. — ⁴⁾ S:n 9 p. maalisk. 17 §.